

Original side 53:

Tårneå Lappmarck

Anno 1707 den 31 Januari höltz laga Ting i Torneå Lappmark uppå Juckasjärwi Tingställe med Allmogen af Sigge- och Tingewara Byar, närwarande Cronones Befallningzman welbetrodde Salomon Steigman med fölljande Nämдемән

Nils Mikkelsson i Siggewara	Henrik Eriksson i Siggewara
Olof Henriksson Nyman i Tingewara	Olof Henriksson Kyrkiowärd
Per Andersson Näfwa i Siggewara	Lars Anders. Lalla i Tingewara
Lars Olsson Gunnar i Tingewara	Johan Olsson i Siggewara
Henrik Biörndahl i Siggewara	Olof Klemmetsson i Siggewara
Henrik Lojca i Siggewara	Per Pålsson i Tingewara

För Lappallmogen här sammastädes upplästes och uthtolckades wederbörlige Kongl. Mayts. Placater och Förordningar äfwen som på dee andre Tingställen i Södre lappmarken.

Original side 54:

Samma dag förekallades Lappmannen Amund Mortensson Kiäppa i Tingewara by, hwilken förledit Åhr 1706 här inför Rätta angafs, at warit hemma i byen, enär Nämдемәнens Olof Henrikssons i Tingewara hustru Ragnild Andersdotter funnitz död, hemma i dess Kåtta, hwar om Protocollet af den 31 Januari 1706 widlyffteligen handlar, blifwandes Amund Kiäppa noga underrättadt hwad en wittnesed hade at betyda, och sedan han, den samma, med hand å bok aflagdt, gjorde fölljande betättelse.

Anno 1705 Åtta dagar för Bartholomei har Amund och Olof Henrikssons hustru om Morgonen fölgdtz til skogz efter Reenarna, som betades et stycke ifrån byen, Sedan dee kommo tillbaka, och Reenarna blifwit miölckade, gick hwardera heem i sin Kåtta, hwilka woro wid pass et bysseskått ifrån hwar andra. En stund der efter Kom Olof Henrikssons Systerdotter Margrete Andersdotter till honom i Kåttan, och nedsatte sigh medan hon beredde Tu Reenkalfskinn, eller wid pass två Timmar, gick derpå hemåt men kom strax tillbaka löpandes, säyandes, det Maatmodran låg död i Kåttan. Amund går med henne och finner som hon berättat, hufwudet liggiandes på een wacka och Kroppen neder på Jorden widöpen, och händerna nedföre siidorna, igenom Munnen war uthrunnit såsom opkastelse af Maath, Oppå bägge siidor om Munnen. Amundz lilla Flicka gick der allena inne, men hwarest Olof Henriksson den tiiden war, wiste han intet, uthan som well barnan sedan berättadt, skal han warit med dem hoos Reenarne i Skougen, Amund och Margrete lade så Kläderne under hufwudet på liiket, och öfwertäckte

Original side 55:

Kräppen med en Rahna, och fölgdes så bägge i Amunds Kåtta tillbaka. Een stund där efter, den tiiden som Reenarne om Aftonen blefwo hemdrefne, kom och Olof Henriksson, hwilken först stiigit till sin egen Kåtta, och strax der på heelt häpan, kommit till Amund, utbristandes i dee orden, du är rätta Mannen, som icke warit uti min Kåtta och sedt huru där tilstår, nu är min hustru död, de fölgdes så bägge till Olofs Kåtta, då Olof med bittra tårar fambntagit sin döda hustru.

Dagen efter, om een Söndag morgon, fölgdes Amund och Olof till Thomas Nilssons i Tingewara by/:den där förledit Åhr Examinerades i denne sak:/hwilken fölgde Olof Henriksson strax tillbaka, så at Liiket, för än Amund, som jembwähl hade et annat Ährende i Thomas by, Kunde hinna hem, war afklädt, men sedan halv han dem at läg-gia det i Kistan och till Staburen föra, hwarest deth insattes till dess Åkföret blef; Förklarandes sig Amund, det han hwarken sedt något teckn på Kroppen, det hon blifwit dräpen, eller elli-est hördt någon serdeles Owänskap warit emillan Man och hustru.

Nils Henriksson blef äfwen förekalladt, men så i Anseende till hans unga Åhr, som det, at han Olofs Systers Son är, Kunde han icke för något lagligit wittne afhöres. Han Contesterade doch, at Morbrodran har warit hoos honom i Skougen hoos Reenarna enär Mos-tren dödde.

Sedan inga flere skiähl eller wittnen i denne sak wore at tilgå, lades den till Tingzrättens Öfwerwägande wäyende dess Afsagde derom. At Såsom til detta utkomne Rychtet, som skulle Olof Hen-riksson i Tingewara by, hafwa dräpitt sin egen hustru uppå nogha

Original side 56:

undersökning; Tu Åhrs tiid, icke fins några skiähl eller wittnen, ey heller någre Åkoma eller techn ther till warit på hennes Kropp; Ty blifwer han af denne Tingzrätten derföre friikänd, Liikmätigt det 19 Capitl. Dråpm. B. med willia L.L. och 31 § i domare Reglorne, Som doch den höglofl. Kongl. Swea håfrättz hög-rättwiisa Omdöme Underdån ödmiukeligast lembnas och underställes.

***

Nämдемannen Henrik Eriksson i Siggewara by stältes för Rätta, och Anklagades af Brukz Inspectoren högachtadt hr. Lars Sandel, at hafwa i framfarne Sommar, åter fixerat brukzbetiente, opføre till Trasket Stallojaur, där han förledit Åhr 1706 d. 31 Januari här in för Rätta, först kunde at föreblifwa wid dess fiskiare Kåtta, Padersmässodagen näst framfarne Sommar, och för dem uppwisa deth Koppar Malmstreck som skulle finnas opp i Fiället på hans skatte-land Rajswara, så at Bärglagen har å Nyo för hans osanfärdiga lofwan och berättelse, måst utgifwa och Kåsta på samma Resa 15

dlr. Kopprmt. så at Summan blifwar med dee före Specificerade 130 dlr. 12 öre - 145 dlr. 12 öre Kopprmt., förutan tiidzspillan och andra där af flytande beswär; Henrik Eriksson utbrast nu omsiider uti den bekiännelsen, at han intet Malmstreck afweth, eller här efter opwiisa kan, uthan det tahl han om bemte. Malmstreck haft, är af enfaldigheet, och som den där icke wetat, hwad sådant haft at betyda, framkommit, och altdy beder at Straffet därutinnan icke må blifwa skiärpat.

Henrik Eriksson föreholtz, det han till Kongl. Mayts. tienst

Original side 57:

och
Fäderneslandetz Nyttä, bör och måste upwiisa Malm strecket, som efter hans uthsago så wähl för bruksbetiente 1701 sampt sedermera inför Rätta den 3 Februari 1703, d. 31 Januari 1705 och samma Datum 1706, skall finnas uppå hans Skatteland i Fiället Rajswara, och icke af någon fåfäng fruchtan låta Afskräckia sig ifrån Sanningens bekännelse, som han förledit Åhr läth förmärkia, och dess Protocoll utwiisar. Men han Contesterade och betygade, som ofwan bemelt är, sig i förstonne af enfaldigheet thertill uthlåtit, och sedan haft försyn at återkalla sina ord, och dee Profsteenar som han uppwiist, skola wara komne ifrån Gamble Koppargrufwan. Lappmännen Mikkel Henriksson, Olof Larsson och Lars Andersson Lalla i Tingewara, som förledit Åhr ställte sigh för Henrik Eriksson i Caution, och lofwade Opfylla Bärglagen dens Kåstnad, som han, igenom sin falska berättelse förordsaka skulle, och han sielf icke förmätte betala, så framst Henrik Pädersmessodagen icke skulle Komma tilstädes widh Trasket Stallojaur, och för hr. Inspektoren eller dess uthskikade Opwiisa Malmstrecket, utsade at sedan dee förmärchte, at Henrik icke hållit sin lofwan deruthinnan, hafwa dee tagit honom med sig opp åt Rajswara, och icke utan Kåstnad och beswär, igenom farit alla å den orten belägne Bärgh, jambwähl bedit Henrik at uppwiisa för dem, uti hwilket dera Malmen finnas skulle, men alt förgiäfwes, eftersom Henrik för dem måst bekiänna och tilstå sig hafft en Ogrundat berättelse i deth mählet; hwilka Lappar nu Opsäya sin ingångne Caution för honom Henrik. Så medan Henrik Eriksson nu aldeles återkallar införre lofwen och ändrar sit förre tahl iembwähl förklarar sigh här efter intet Malmstreck weta at

Original side 58:

opwiisa; Fördenskull i förmågo af det 23 Capit. Tingmåla B. och 9 Cap. Rådstugu Balken Sakfälles han till sina Tree Mark Silfwermyntz bötter för hwar Gång han med samma sit löchtande eller osanferdige berättelse framkommit, som är 3ne Gånger in för denne Rätten, och fierde Gången tilförenne, eller Ao. 1701 för brukzbetiänte, hwar utaf dee Ao. 1702 om Somnaren åtskillige Gånger hawa Rest diith opp som blifwer tilhopa Twå marck Silfrmt. till treeskiptes. Och som Bärgzlagen förmed-

elst denne Henrik Erikssons Ogrundade utsago, har Kommit at giöra en Omkåstnad af 145 dlr. 12 öre Kopprmt., hwilka Expenser honom efter Protocollet af d. 3 Februari 1703 förkunnades at böra och skola betala, der han efter sin lofwan, Malmstrecktet icke uppwiisa skulle; Fördenskull så i Anledning der af, som utaf Kongl. Mayts. Allernådigste Förordningh om Expensernes åthniutande af den skyldiga Parten, och Höglofl. Kongl. Håfrättens Notification der af till alle Domstohlar af den 6 September 1701, dömas Henrik Eriksson at betala till Bärgzlagen samma 145 dlr. 12 öre Kopparmynt, och där hans Ägendom icke skulle tillräckia måste Cautionisterne Mikkel Henriksson, Olof Larsson och Lars Andersson Lalla i Tingwara by, proportionaliter bristen opfylla.

***

Aldenstund Lappmannen Olof Jonsson Sunna i Tingewara by, igenom sin broder Länsmannen Per Jonsson är blefwen tilsagd, at infinna sig denne dagen här wiidh Rätten, Gamble Länsman Per Pålsson till swars, för det han skall stulit ifrån honom Fem stycken Oxrenar, men framfarne Natt stuckit sig af vägen, som bemelte hans broder intyggar; Ty blefwe dee i samma Sak Citerade wittnen fremkallade och afhörde, Och som dhe Nembligen Amund Amundsson Enöga och Johan Amundsson bäge hemma i

Original side 59:

Tingewara by efter aflagd wittnes Ed intygade, at förledna Midsommarstiid, om en Afton, blef uppå en Gång ifrån Per Pålsson stuhlne Fem stycken af hans bästa Oxrenar, af hwilka, dee strax der efter ett Skinn igenkände hoos Olof Jonsson Sunna som war Opsatt til at tårkas, Och han nu sielf tagit sak å bak; Hwarföre ährkiännar Tingz Rätten, honom till samma tiuffnad skyldig, och i anledning af .653 åhrs Strafsordning 3die §, dömmar honom at lefwerera Målsäganden Per Pålsson fem Stycken Oxrenar tillbaka, eller i det stället Åtta dlr. Koppmt. för hwardera som blifwer 40 dlr. Silfrmt. och sedan böta tree Gånger så mycket som är 40 dlr. Silfrmt. till treskiptes, samt undergå uppenbara Kyrkioplicht efter Kongl. Mayts. Resolution uppå Prästerskapets Allmänne besvär af den 17 December 1697 och dess 8de §. Denne Olof Jonsson Sunna framkom sedan, och för böttterne plichtade med Gatulåpp.

***

Lappmannen Erik Amundsson ifrån Sochziock by och Luhleå Lappmarck, Anlagade Nils Johansson Keysares i Siggewara by, twenne tienstepiigor Brita Andersdotter och Margrete Knutsdotter, som skulle dee förledne Midsommarstiid, stulit uhr Erik och Nils Amundssons i Sochzjock by Staburs, ståandes wid Träsket Paukejaur efterfölliande Persedlar, sedan dee dören och låset sönderbrutit Nembl.

Från Erik Amundsson

Een Klädes Tack eller Kiortell för.....	14:00	
Fyra par Lappskeor à 2 mrk.	2:00	
Ett Reenbälte för.....	4:00	
10 stycken Ruufbröd för.....	0:24	20:24

Af Nils Amundsson

En Klädestack för.....	14:00	
------------------------	-------	--

Transport 34:24

Original side 59:

Transport 34:24

Een Manfolksmyssa med Utterskins foder....	3:00	
Tree Gaml. Reenbällinger.....	1:06	
Räfbällinger för.....	1:08	19:24

40:16

Och som Brita Andersdotter tilstod sig denna Stöld begått hafwa, tilhopa med Margrete som nu frånwarande är, hwilka deelt tiufwegozets sins emillan, och Brita nu strax till Afbetalningh på dess åtniutne Andeel 5 dlr. 8 öres wärde Återlefwererade, Altförden-skuld i förmågan af .653 Åhrs Strafsordningz 3de §, dömmes Brita Andersdotter at återställa Målsägandarne dee Resterande 15 dlr. Koppr.mynt och sedan böta treedubbelt emoth hela Stölden, som är 40 dlr. 16 öre Silfrmt. till Treskiftes; Hwarföre hon med Riis-sliitans Afstraffades, och sedan stå uppenbara skrift efter Kongl. Mayts. Resolution af d. 17 December 1697 § 8.

Men hwad den andra Pigen Margrete Knutsdotter widkommar, som rest neder på Landzbygden och således är frånwarande, Så försäkrade Nils Johansson Keysare, at skola skaffa henne tilstades här wid Rätten till nästa Ting, at undergå det straff, som hennes brått förtient.

***

Eftersom Brukzkarlen wid Swapawara Koppar Grufwa Johan Jonsson wittnade och intygade, det Lappmannens Nils Johansson Keysares Reenar, hafwa uppå Bondens Jöns Ståhlnackz Ägor för detta åtskil-liga Gångar giordt Awärkan, särdeles förledne höstas wiid en ort Lindojäncka benemd, därest dee dels opätit, dels elliest fördärf-wadt Sex Reenlass höe och wiid Kurbojancke Et Lass som Nils Jo-hansson eii kunde neka till; Hwarföre bör han förnöya Jöns

Original side 61:

Ståhl-
nacke med Siu Reenlass Höö i dess ställe i denne wintter, sampt böta för trenne Gånger Giord Åwärkan 9 Marck Silfwermynt till Treskiftes, och det i Anledning af det 8de og 9de Capit. Byggmåhla B. L.L. För Anwände Expenser på Synen och under denne Act-ion, dömmes Nils Johansson at betala En dlr. Silfwermynt, blifwer des der hoos åthwarnad wid sina 40 Mark Silfr.myntz straff, at hädan efter tilfoga Jöns Ståhlnacke Åwärkan eller Intrång på dess Skatteland och Ägor.

***

Lappmannen Nils Jonsson Nortto i Tingewara By fram kom för Rätta, och gaf tillkiänna, huruledes han Sex Åhr sedan, mände wid dess boställe Wictatä eller Hwiitbärgh i Jordan nedgrafwa och giöma fyra stycken Kopparkittlar och en stoor Messingkiettell, som ware af den form och storlek at den ena in uti den andra sättias kunde, brukandes där till fölljande sätt, Nembl. Först har han skurit omkring een Jordetorf af den widd som största Kittelen war, den han låtit wiid antera siidan sittia fast wid Jordan, och allenast torfwan opwiikat medan han Mullan optog och af wägen skaffade och enär rummet war tilböriligen öpnadt nedsatte han desse Kittlar, wändandes botnen af störste Kittelen opp, och lade så Jordetorfwan i sit förra rum, så at een obekant icke skulle Kunna märkia, at Jordan war rörder, eller der under något för-giömdt, hwilka Kittlar Anders Mortenssons Pingi hustru Margrete Andersdotter i Tingewara by, och een ålderstegen hustru Anna Josefsdotter, för Tu åhr sedan, öfwerkommit, men honom icke åter-ställa willja.

Bemelte hustru Margrete förekom

Original side 62:

berättandes sig med berörde hus-tru Anna som nu död är, för Tu åhr sedan funnit desse Kittlar på det ställe som Nils Jonsson nu berättar, warandes enär dee kommo diith gåandes, Jordan Opkrafstat utaf Renarne, så at botnen af den öfwerste Kittelen grant syntes, hwilka kittlar dee med sigh togo der ifrån heem i byen, och för en och annan, särdeles Nils Jonsson Nortos Måg Erik Andersson, Mads Andersson och Henrik Kiemi-leinen oppenbarade, som dee tilstode; Och förmenar hustru Margrete, at meerberde. kittlar icke skulle wara Nortto tilhörige, uthan i forna tiider, af någon som längst för detta döder är, där Nedergrafna. Nils Jonsson påstod, sig aldrig, för än förledit Åhr hördt, at kittlarna ware optagne, beropandes sig till wittne, at dee samma äre honom tilhörige.

***

Lappmannen Lars Monsson i Tingewara, hwilken efter Aflagd Wittnesedh betygade, at för 10 eller 12 åhr sedan, den tiiden som han tiente hoos Handelsmannen Henrik Eriksson i Torneå, och han en Gång war stadder opp i Fiället Rautikeiro, tillika med Morten Persson Pingi och Nils Jonsson Norti, kiöpte Nils utaf Morten den nu uppwiiste stoora Messingzkiettelen för 24 wåg eller 48 dlr. Kopparmyndt. Sammaledas wittnade han, at enär Erik Andersson Pära bekom Nils Jonssons dotter till hustru, har Eriks fader Anders Persson gifwit en af desse Kopparkiettlar till Nils Jonsson Norti, som han tillika med Messingkiettelen aldeles igenkänner. Och som Nils Jonssons liikmätigt det 32 Cap. Tiufm. B. L.L. äfwen med hand å bok betygade, sig wara rätta Ägare till alle dessa Kittlar, ty blifwa dee och honom lagligen tillerkiände och Genast tiltallte.

Nils Jonsson Norties hustru Anna som under denne Action kallade hustru Margrete Lögnerska, och hölt sin Näfwa i fult hugg emoth henne in för Rätta, dömes för

Original side 63:

sådan sin Ohöfligheet at böta 10 dlr. Silfrmt. efter den 22 § uti .695 Åhrs Rättegångz Process, Rättens Ensak.

***

Sammaledes blifwer Henrik Andersson Turk i Siggewara by som lagligen Citerat är, Anders Mortenssons i Siggewara hustru Ingrid Jonsdotter til swars, om ett Reenskin som han olåfligan skall tagit ifrån henne, Men wid Oppropet sigh icke infunnit här wiid Rätten, efter ofwanbemte. Rättegångz Process, och dess 2dre § Sakfälles till En dlr. Silfwermynt Rättens Ensak, och blifwer deras Action till nästa Ting opskuten.

***

Dito den 1 Februari 1707, höltz widare laga Ting i Torneå Lappmarck uppå Jukasjärwi Tingsställe, Närvarande Chronones Befallningzman welbetrodde Salomon Steigman med Nämnden som Protocollet af d. 31 Januari utwiisar.

Äncklingen Morten Nilsson i Tingewara by tilstod sigh fuller belägrit Kånan Margrete Andersdotter i samma by, däraf hon blifwit hafwande, och innan kårt lærer föda barn. Men som dee bäggia utlät sigh under Ächtenskaps lofwen plägat omginge, och will ächta hwarandra; Ty Remitteras dee under behörig warzsell.

***

Det ställtes för Rätta Lappmannens Erasmund Jonssons hustru Gjertrud Josefsdotter i Siggewara by, om sina 44 Åhr, hwilken war Kommen i rop och rychte, at hafwa för någon tiid sedan bedriifwit Hoor, med een

Original side 64:

Lappman Olof Johansson wiid Nampn, om sina 35 Åhr, Och tilspordes henne om så i Sanning wore? Hwar till hon nekade. Då opstegh Kyrkioherden herr Kristier Elingius, och berättade, det bemelte Gjertrud har sådant sielf bekiändt, och sedermera lemnadt hos honom ett Utterskinn, en Way Reen elr. Reenkoo, 2 stycken Räfskinn, Et Ox Reenskinn och 10 stycken små Silfwermalljor, til den ändan, at Kyrkioherden skulle det samma emothtaga och hennes sak icke för Rätta angifwa, hwilka Persedlar Kyrkioherden till et widarmäle låtit hoos sig liggia, och nu wid Rätten framwiiste, Så at hustru Gjertrud begynte Referera, huru som för Femton Åhr sedan, wid pass Olofsmessotiidan eller ultimo Juli enär hon kom reesandes ifrån Wästersiön, tog hon sig Natlärer och Opslog sitt Tiälle på Snööfiället wiid Torneå Träsk, enär hon hade lagdt sig ther at hwiila, har Olof Johansson som den tiden Ogifter, och een Gässe war om 16 eller 18 Åhr, Kommit efter Resandes, och blifwit liggiandes under samma Tiäll, då dee, Gud bättre, hade sammanlag och plögade Kiötzig beblandelse, men aldrigh sedermeera, och skall hon eii heller blifwit deraf hafwande, eller der efter uppå i Tree Åhrs tiid födt något barn.

Olof Johansson förekallades och Gjertrud uthwiistes, hwilken i förstone wille neka sig begått Hoor med Erasmunds hustru, doch omsider Kom till liika bekiännelse som Gjertrud och här ofwan före infördt är. Kyrkioherden Elingius som deth Lappska Språket icke mächtig är, utlæth sig af hustru Gjertruds för honom gjorde bekännelsa, icke annat förstå än deth skulle wara passerat 1705 eller 1706 oppå Torneå Snööfiäll, Men Lappmännen Henrik Eriksson Laino och Henrik Olsson Ryar i Siggewara by, intygade, efter aflagd wittnes Edh, det Gjertrud 1705 war med dem i föllje då dee reste ifrån Wästersiön, men aldrigh sågo dee Olof Johansson.

Sammaledes wittnade bemelte Henrik Laino och Per

Original side 65:

Jakobsson, at enär dee Ao. 1706 reste ifrån Norige hiit öfwer Fiället, fölgde denne Gjertrud med dem, men icke wiste dee någonsin utaf Olof Johansson. Nämde männen förklarade sigh och, det dee på många Åhr tilbaka, alldrig hördt det Gjertrud och Olof Johansson fölgdts ifrån Närige, hwilket och Gjertruds Man Erasmund Jonsson besannade; Så emedan Rätten uppå noga undersökningh ingen annan uplysning eller bekiännelse inhämta kan, än at des Horet, som Olof Johansson och Gjertrud Josefsdotter beryctes före, är för 16 elr. 18 Åhr sedan begått, hwilken tiid och långt der efter, Olof

Johansson warit Ogifter, och dee således efter egen bekännelse enfalt hoor föröfwadt; Ty dömmes Gjertrud Josefsdotter som Gifter warit, efter .653 Åhrs Strafsordning 1 § at böta 80 dlr. Silfwermynt till Treskiftes/:hwilka böter Mannen Erasmund Jonsson påtog sig efter handen at betala, och henne så här efter som här tills för sin hustru behålla:/Och Olof Johansson till sina 40 dlr. Silfr.mynt hwarföre han plichtade med Gatulåpp. Dess förutan böra desse bägge Gjertrud och Olof efter Kongl. Mayts. Kyrkiolag det 9de Capitl. och 4de §, trenne Söndagar hwar efter annan stå på Plichtebänken, för än dee blifwa Absolverade och i Gudz För-sambling intagne.

***

Den 4 Februari Continuerades med Tingzhållandet i Torneå Lapp-mark uppå Jukasjärfw i Tingzställe.

Gamble Jon Nilsson i Tingewara by tilstod och bekiände, sig efter borgarens Samuel Olsson i Torneå

Original side 66:

ingifne Räkning, wara honom skyldigh 4 5/8 lod eller 9 dlr. 8 öre Koppr.mynt som han Näst-kommande Åhr, wille Gud, utan Gensäyelse låfwade betala.

***

Nybyggaren Jöran Ståhlnacke i Swapawara, uppwiiste borgarens Kristian Jakobssons bref Daterat Torneå 20 sidstledne December, hwar uti han Opdragar bemelte Ståhlnacke till underpant på dess skuld fordran, at behålla hans Stugu här wid Marcknadzstället, och Jöran till säkerheet således Inprotocollerades.

***

Det Kungiordes Allmogen här sammastädes, at gamla Länsmannen Per Pålsson i Tingewara by är förordadt till at hålla och biiwista alle Arfskiften i detta och tillkommande Åhr 1708 uti Tingewara By, och Nämde mannen Nils Mikkelsson uti Siggewara by, på det, wiid sådane Arfskiften, så mycket richtigare må tilgå, och samma Personer sedan giöre berättelse hwad som en eller annan, dem O-myndigom i synnerheet arffeligen tilfaller, Hwilket ad notam tag-as kan, till rättelse i fremtiden. Giör någon här emoth, wara förtänkt at plichta sina 40 Mark Silfrmt. för Förbudzbrått.

***

De Fem Wåg eller 10 dlr. Koppr.mynt som Olof Johansson i Sigge-wara by tilstod sig wara skyldig till Handelsmannen Trofast And-

ersson i Torneå, försäkrade han in för Rätta, med handband, at willia och skola Näst kommande Åhr 1708, will Gud, utan Gensäyelse betala.

***

Nämдемännens Olof Henrikssons Nymans hustru Ragnild Andersdotters samtliga Arfwingar, Nembl.

Original side 67:

Fadren Anders Larsson i Tingewara by, med sina Sönnar Lars, Per, Jakob och Anders, Item Änkan Helga Andersdotter, Mågerne Anders Andersson med dess hustru Karin, Jon Nilsson Nicki med dess hustru Margrete och Henrik Henriksson med dess hustru Elin, framkommo för Rätta, tilstodo och bekiände, sig ingådt fölljande friiwillige förliikning med berde. Olof Henriksson, om det Arf som them, efter bemte. hans Hustru Ragnild, kan wara tilställit, särdeles, at desse Arfwingar tilhopa, Först behålla alla dee Persedlar, som dee, för detta, af honom hafwa bekommit i Silfwer, Reenar och andra husgeråd sakar, som bestigar sigh efter Oprättadt Specification, wid pass till 650 dlr. Kopprmts. värde, det dee sins emillan allaredan delt hafwa, och der hoos skall Nyman ännu Gifwa dem en Summa af 150 dlr. Kopprmynt., hwar på han nu strax betalte halfparten eller 75 dlr., och dee Resterande 75 dlr. Kopprmt. skall han näst kommande Åhr 1708, will Gud, then tilställa; Skolandes Nyman sedan för vidare Arfsfordran efter merbemte. sin hustru Ragnild, aldeles wara frii; Hwilken Förliikning dee, nu alla Myndige och närwarande, friiwilleligen med Handband Contesterade och betygande, som efter Partarnes bekiäran, således togz ad notam.

***

Wid Tingets slut här sammastädes, framlade Nembdemannen Olof Henriksson i Tingewara by, een Attest utgifwen och underskrifwen den 1 hujus utaf Rådmännen ifrån Torneå Ehreborne och wälachtade Johan Pipping och Nils Jönsson Buck, Handelsmännen Anders Buhrman, Torfast Börjer, Torfast Abrahamsson och Niclas

Original side 68:

Pipping samt Länsmännen Per Jonsson, Henrik Jonsson och Per Pålsson. Item Nämдемännens Nils Mikkelsson, Lars Olsson, Henrik Mikkelsson och Olof Thomasson, hwaruti dee intyga, huruledes Kyrkioherden Ährewyrdige hr. Kristian Elingius, har förledit åhr, Söndagen emillan S. Pauli dag och Kyndersmässa, i Kyrkian och på Prediikestolen effterst i Prediikan fält sådane Ord. Ingen må så lefwa som denne Pahloborfwari/:med hwilket tilnampn Olof Henriksson skall af Allmogen Nämnas:/som nu i Åhr, har mördat och dräpit sin egen Hustru, det han uti Församblingens Närwaro Twå eller Tree Gångar uthsagdt.

Och som Olof Henriksson samme Ogrundade rychte, lagligen gått ifrån sigh, anhållar han, det Kyrkioherden Elingius, för en så obewiislig uthsago af Prediikestohlen, plichta måtte.

Detta Olof Henrikssons beswär emoth Kyrkioherden Elingium, will Rätten först uti Ven. Consistorio Andraga, helst emedan Kyrkioherden utbrustit i samma ord under des Ämbetes förrättande, lärandes wellbemte. Consistorio sedan, under werdzlig Rätt ställa, hwad som där sammastädes uti någon dess fullmächtiges närwaro bör Optagas och Afdömmas, i anledning af Prästerskapets Allernådigste förunte Privilegiens 24 punct. I medler tiid beroos och med borgarens i Torneå Erik Johansson Kaukojnens Kiäramåhl till bemelte Kyrkioherde Elingius, bestående deruti, att Kaukoin med det Oqwädinsordet Liikapoiika, skall af Kyrkioherden Laaderat och skymphadt wara.

Original side 68:

Anno 1707 d. 6 Februari höltz laga Ting i Torneå Lappmark uppå
Enotäckis Tingställe med Allmogen af Rånulla,

Original side 69:

Sondawara och
Pelldojärfwi byar, Närwarande Chrononas Befallningzman welbetrod-
de Salomon Steigman med fölljande

Nämдемән

Anders Andersson i Sondawara	Nils Nilsson i Sondawara
Jöns Mikkelsson Kyro i Pelldojärf	Lars Andersson i Rånulla
Per Eriksson i Pelldojärf	Johan Hansson i Sondawara

Sedan wederbörlige Kongl. Mayts. Placater och Förordningar wore
för denne Allmoge publicerade och upläsne, samt dem till hörsam
rättelse uthtälckade, blef ransakadt och undersökt, hwilka af
Allmogen, som i dag förfallelös, dels kommit seent i Kyrkian, dels
aldeles försummadt Tingsprediiken och här kring Marcknadz-stället
i fåfängan drögdt sin tiid, och befunnes desse under Spe-
cificerade, som Rätten denne gånge i Anledning af Kongl. Mayts.
Förordningh om Sabbathzbrätt af Åhr 1687 § 7 pröfwar böre till
Kyrkian och dee Fattiga 8 öre Silfwermynt hwardeen, Nembl.:

Af Rånulla By:

Nils Nilsson Komas
Guttorm Jonsson
Mads Mikkelsson
Henrik Hansson
Nils Hansson Lind
Jon Pålsson
Per Jonsson
Guttorm Persson
Anders Olsson Tallia
Jon Persson Souro
Thomas Nirpi
Nils Olsson Sicka

Af Pelldojärfwi By:

Henrik Henriksson

Af Sondowara by:
Henrik Persson
Erik Monsson
Nils Madsson Karist
Nils Larsson Wasare
Erik Persson
Johan Hansson
Per Andersson

***

Original side 70:

Aldenstund Ländz- och Nämдемәнnen med samptel. tilstædes warande
Allmoga eenhælleligen uthsade och bekände, sig sedan förledit Åhr
1706, icke kunnat bekomma någon närmare uplyssning, hwilken som
warit rätta Bahnamannen på Olof Nilsson Thore, som Ao. 1705 med
dödellige såår är igenfunnen emillan Träsket Mattillajärfwi och

dess boställe hwar om Protocollet af d. 5 och 6 Februari 1706 uthförligen handlar; Ty i Anledning af det 25 och 26 Cap. Dråpmålalbalken med willia Landzlagen, Sakfälles Häradet för dulga dråp till 40 March Silfwermynts bötter till Treeskiftes, halften Konungenom, och den andra hälften Thores Moder hustru Margrete Erasmundsdotter.

***

Borgaren Erik Davidsson ifrån Torneå, Angaf för Rätta, huruledes för Tu Åhr sedan är för honom bårtkommen en Ox Reen den han nu igenkiänner hoos Anders Persson Souro i Rånulla, hwilken förekallades, berättandes som skulle han berörde Reen hafwa sig tilbytt utaf een Lappman Thomas Mortensson i Rånulla by, den där nu för tiiden wistas neder på Landsbygden och skall samma Reen bekommit utaf Erik Davidssons Reenwachtare Thomas Eriksson i Rånulla, som äfwen nu är fråwarande. I så beskaffat måhl, pröfwar Rätten det Erik Davidsson bekommer sin Reen igen utaf Anders Persson emoth en Reen, som Erik, Thomas Mortensson tilhörig omhänder hafwer. Har Thomas Mortensson något ther emoth, kan han sökia wederbörande lagligen, då inhemptas kan, om någon Stöld här under är föröfwadt, som laglig plicht bör Öfwergå.

***

Anders Thomasson i Rånulla upwiiste åter in för Rätta dess oprätade Testamentz Skrift den 30 Janu. 1699

Original side 71:

hwar uti han af Oskifto opdragit en Trediedeel af all sin Ägendom till Pejwe Andersson, som honom nu i sin ålderdom så wähl skiöter och förestår.

***

Anbelangande twisten emillan Ivar Jonssons änkia Hustru Elin Nilsson i Sondawara by, Kiärande och Kyrkiowärden Jon Hansson i Rånulla Swarande, angående ett Silfwerbälte om 26 lod, en Sölja om 2 1/2 lod och fem stycken Silfwerknappar om 6 lodh som Johan Hansson af sin Faderbroder, hennes Sal. Man bekommit, Men skall icke till fyllnad betalt, Hwar emoth Johan Hansson inlade een Räkning på dee Persedlar som han låtit sin Faderbroder i Liifstiiden bekomma, hwilket swarar mot Silfrets wärde. Hustru Elin föregaf, som skulle några af samma Persedlar aldrig blifwit af Johan Hansson lefwererade; Så efter några förelupna Discurser i detta måhl, blefwo desse Parter in för Rätta sålunda förliickta at Johan Gaf till hustru Elin Fyra Caroliner, och deras twist härutinnan wari dermed upphäfwen.

***

Lappmannen Anders Persson Souro i Rånulla by Anklagade Capellanen här sammastädes wällärde hr. Olof Sirma, at hafwa nästledne Kindersmässodag eller den 2de huius, efter undfangen Absolution, förnekadt honom Herrans högwärdige Nattwärd, hwar öfwer han så mycket mera finner sigh i sit Samwete beswäradt, som han icke rättzligan weet, för hwad Ordsak deth skiädt är; hr. Olof swarade här till, at såsom han förberörde dag under Souros och flere Lappars skriftermähl erindrade sigh

Original side 72:

huruledes han Åhret tilförende, farit med widskippelsa pröfwade han honom Owärdig till at begå then heliga Nattwardan, hwilket skall skiedt förr än Souro med dee fleera blefwo Absolverade. Oppå Rättens vidare tilfrågan hwar uti Anders Souros widskippelse bestätt, Refererade hr. Olof Sakzsens sammanhang sålunda, Nembl.

Förledit Åhr Ultimo Februari om een Söknedag, har Anders Persson Sauro kommit till honom i hans gård uthlåtandes sig at skola resa utföre till Landzbygden och Monianiska By till at Kiöpa sigh något miöhl, och där hoos föregifwit sig Marknadztiiden tilförenne, lämbnadt sin Kiäpp eller staaf på Kyrckiogården, den han wille igensökia, begaf sig altså först till Kyrkian, och sedan tillbaka til hr. Olofs och så heemåt utan at han foor nedföre til Monianiska, hwar af hr. Olof fattade misstanckar det Anders Sauro torde haft annat Ährande till Kyrkian än han berättadt, och derföre befalte Kyrkiowärden Mons Eriksson och Lappmannen Henrik Ivarsson sådant at efterspana. Desse hafwa fölgdt Anders Sauros footspår i den då fallne Sniön, och funnit breda wid dess fiätt på Kyrkiogården neder i sniön, et gammalt been, förmenandes deth wara af en Menniskios Armpipa, hwilket nu här wid Rätten presenterades och uppwiistes, skolandes Ofwanbemte. Personer wetta at gifwa vidare Oplysning derom.

Altså framkallades Kyrkiowärden Mons Eriksson, hwilka efter Aflagd wittnesedh berättade, at förledit Åhr 1706, weckan näst efter Matthiä Helg eller sidst uthi Februari Månad, har Anders Persson Souro Kommit till honom på dess Boställe Wickorikaskimuni, föregafwandes sigh wara sinnadt at resa utföre till Monianiska

Original side 73:

till at Kiöpa sig något miöhl, och som wägen diitåth, lågh breda wid hr. Olofs Gård, gick Souro som reste föråt, diit in, Mons foor och strax efter, hwilken begynte hielpa hr. Olof med något arbeta neder på iisen, och enär han där een stund Arbetadt, Kom Souro uth ifrån hr. Olofz till Mons säyandes, sigh Marcknadztiiden tilförenne hafwa lembnadt sin staaf på Kyrkiogården, wiid pass 1/16 Miil ifrån hr. Olofs och skulle han Kiöra diith efter honom, hwar ifrån Anders, efter een liten stund Kom tillbaka, och

föregaf sikh icke igen funnit Stafwen, der med Kiöpte han sikh liitet miöhl hoos hr. Olof och begaf sig heemåth.

Hr. Olof befalte altså Mons och Henrik Ivarsson at gå till Kyrkian, och eftersee hwad Anders Souros rätta Ährende warit. Desse bägge fölgdes så till Kyrkian, och befunno, at enär Souro Kommit in om Stigluckan eller där ingången, wäster Norr om Kyrkian war, in på Kyrkiogården, har han gått på söder Siidan om Kyrkian, diith åth som gamla Förhuset är, och så där ifrån i Söder några steeg, och så tillbaka åt Stiglukan igen; Och som Mons tyckte at där som footspåren längst Söderåth ändades, Sniön wara liitet rörder, ty begynte han sökia om där ware några ting Nedlagdt, då han meradels neder wiid Jordan fann et gammalt been, af et godt Qwarteers Längd såsom af en halfwaxter Menniskiørs Armpipa, hwilket wid dess ena ända aldeles war förruttnadt. Samma been Optog Mons, och bar med sikh till hr. Olofs; dagen efter, fohr Mons, uppå hr. Olofs befallningh och opsökte Anders Souro, förehållandes honom/:efter hr. Olofs underwiisning:/i det hans Ärende till Kyrkan icke warit

Original side 74:

at igensöka Stafwen, som han berättat, utan han haft annat Oförswarligit Ärende, och i fall han wille gifwa något till Kyrkian, så skulle intet mera därom talas; Då hafwa Anders Souro fådt åth Mons Twå Caroliner, dem Mons emothtogh, säyandes, är det för mycket, så skall du få något tillbaka, är det och liitet, så måtte du och gifwa något mera till, och der med skildes dee åth, hafwandes Mons samma Caroliner ännu hoos sig såsom till et widermählo.

Henrik Ivarsson intygade och, efter Aflagd Edh, at ofwan bemelte tiid, blef han af hr. Olof Sirma befalter at följa Kyrkiowården Mons Eriksson till Kyrkan, at eftersee hwad Ärende som Anders Souro haft diith, När dee framkommo gick Mons föråth in Genom Stiglukan, och så Söder om Kyrkian, fölliandes anders Souros fotspår, som lågo åt deth gamla ostängde Förhuset, huarest Anders Souros broders och hans hustrus döda Kroppar stoda obegrarne och ifrån samma Förhus lågo Fiätten i söder till 8 el. 10 steg, och sedan i Västr Närr tillbaka åth Stiglukan igen; der som fothspåren i Söder ändades, begynte Mons röra i Sniön, och kom opp med et gammalt been, tyckandes bägga, som hade den samma som gått före dem, lagdt det diith under. Henrik kunde intet wist säya, Anten Anders warit in uti Gambla Förhuset eller ey, så wida den lösa Sniön der omkring, aldeles war afblåster, och den Gambla så hård blefwen, at inga fiätt Kunde derpå synas. Ofwanrörde been bar dee sedan till hr. Olof.

Anders Persson Souro förklarade sig här på sålunda, att emedan han, strax wid Ankomsten till Hr. Olofs, fick

Original side 75:

tilstånd at Kiöpa sig där Tu eller Tree Lispund Miöhl, ty Afstod han med resan neder åth Monianiska, och som hans broders och dess hustrus döde Kroppar, woro af Lappmannen Lars Olsson Tallja ifrån Wästersiön hiit öfwer förde, och bägge uti een Kista lagde, och i Kyrkans Gamble Förhuus insatte därest ingen dör war till, förekom honom, at willia eftersee huru där med waro beskaffadt, och i dess Anseende, gick han till Kyrkian, sedan han, hoos hr. Olofs, kiöpt sig något Brännewiin och der af wähl pläyat hade, Kunnandes icke aldelas neka, sigh föreburit, at skola igensökia sin Staaf på Kyrkiogården, det doch icke warit hans Alfwaro uthan till uhrsächtan af deth, at han måtte fulkombligen see, om Liiken, för hwilka alla behörige omgulldor, skulle wara betalter, stoda äntå obegrafne, men at han burit och där qwarlembnadt något dödt eller förruttnadt been, nekade han aldeles.

Hr. Olof Sirma måste bejaka, at Anders Souros broder och dess hustrus döda Kroppar, stodo den tiiden uti gamla Förhuset obegrafne; Sammaledes och, at Anders Souro i ställe för Bränwiin, Fördranck hos honom förtärde, warandes hr. Olofs fuller mening, att Anders Souro för Signerii eller widskippelse, hafwar burit det gamla beenet med sigh till Kyrkiogården, som Kyrkiowården Mons Eriksson och Henrik Ivarsson i Sniön brede wid fiätten, som efter honom syntes, optagit, hälst som han fådt Twå Caroliner till Mons Eriksson at lefwerera till Enotäckis Kyrkia, på det hr. Olof honom icke wiidare Anklaga skulle.

Anders Souro tilstod wäl, sig lefwereradh till Mons Eriksson berörda Twå Caroliner, dem han af et godt hierta wille gifwa til Kyrkan, men icke för något dess brått, och i fall hr. Olof hade låtit begiära meera af honom och hans Lägenheet så hade tillsagdt, hade han icke heller ther till nekadt, eftersom han så ledse blifwit af hr. Olofs Ondska, hwilken

Original side 76:

honom meradels Åhrligen in för Rätta Anklagadt, nu för det ena nu för det andra, dock ofte oskyldigt, och han således något Åhr, måtte låta honom i fred, som han äntå måste erfara, icke wara giörligit, graverandes honom förnembbligast, at hr. Olof, enär Souro sig angaf, at willja begå Herrans Nattwerd, och dee, så kallade, dukpenningar lefwererade, samtychte till hans begiäran, och liikwähl, sedan han med dee andre Aderton Personer till talet, wore alle hemma uti hr. Olofs egen Stugu Absolverade, honom som en hund uthwiis-te/:under uttolckandet af föregående tahl och swar, kom hr. Olof at uthbrista med några Oanständiga ord emoth Tolcken Abraham Abrahamsson och Rådmanen Henrik Eriksson i Torneå:/herr Olof bejakade fuller, sig för Skrifter målet emothtagit Anders Souros dukpenningar da hans widskippelse icke ihugkom; Men påstod sig

---

under förtahlet af Skriftermålet eller före än det kom till Absolution, honom hafwa afwiist, till hwilket Souro nekade.

Hr. Olof Sirma beropade sig på åthskillige af den som samma Gång skriftades, eller där för handen woro, såsom i synnerheet Kyrkiowärden Samuel Olsson, Lappmännen Per Jonsson och hans Son Jon Persson, Olof Andersson Tallja och Pål Nilsson i Rånulla by, samt Ländsmannen Per Eriksson i Pelldojärf, som alla skola samma intyga, det Souro icke blef fulkomligen skriftadt. Oppå tilfrågan Kunde hr. Olof icke säya eller påstå, sig sedt eller märkt, det Anders Souro öfwadt widskippelse med det been, hwarken i Affecter eller åtbörder, eller at han tilförenne warit med den straffbara Syndan beslagen; Nämдемännen förklarade sig sammaledes, at dee aldrig hafwa hördt eller spordt, det han en store Synd öfwadt eller went sig medh.

Original side 77:

Ofwan påberopade wittnen, skola i Morgon, will Gud, uti Parternas Närwaro blifwa Examinerade och denna Sak wiidere föra tagas.

Den 7 Februari höltz vidare Laga Ting uppå Enotäckis Tingzställe närwarande samptliga Nämдемän.

Under föregående Gårdag hållne Ransakning emellan Cappellanen wällärde hr. Olof Sirma och Lappmannen Anders Persson Souro, inställte sig fuller berörde hr. Olof uppå erhållen Citation men in emoth sluthet, utbrast inför Rätta i sådana ord, deth borgaren och Tolcken Abraham Abrahamsson skulle wetta guut, jambwähl at Rådmanen ifrån Torneå wällachtadt Henrik Eriksson wore den som förswarade Tyfwar; Hwarföre dee bägge strax påstode, at Hr. Olof för sådant Smäde- og ohöfligit tahl måtte efter Lag blifwa Ansedd, som för den andre Sakens under händer hafwande, till denna dagen lembnades; blifwandes hr. Olof tilsagd, at i dag inställa sig här wiid Rätten och afhöra dee återstående wittnen uti dess och Anders Souros Sak, samt Rättens utslag om berörda hr. Olofs uthsago, och Länsmanen Olof Nilsson Hätti i Sondawara by, i dag, der hos honom efterskickadt. Så ehuruwähl herr Olof Sirma sig här wid Rätten icke inställa wille, blef i Anledning af Kongl. Mayts. Förordning om Stämbning wiid domstohlarne Ao. 1692, samt Rättegångz Förordningen af d. 4 Julii 1695, samma hr. Olofs in för Rätta hafde Smädetahl emoth Rådmanen Henrik Eriksson och borgaren Abraham Abrahamsson, till utslag företagit, och hr. Olof Sirma i anledning af den 21 §, samma Kongl. Förordningh, derföre dömd at bötha sina Tiio dlr. Silfwermynt, Rättens Ensak efter den 24 Puncten.

Original side 78:

Wällärde hr. Olof Sirmas i Gäär påberopade wittan, at Anders

Persson Souro, under sielfwa Skriftermålet blef uthwiister, och Herrans Nattwärdz begående förwägradt, förklarades Nembl. Kyrkiowärden Samuel Olsson, Lappmännen Per Jonsson, Olof Andersson Tallja och Pål Nilsson i Rånulla by, samt Länsmannen Per Eriksson i Pelldojärf, hwilka efter aflagd wittnesed alla enhälleligen intygade, uti Kyrkioherdans Ärewärdige hr. Kristian Elingii Närwaro, det Anders Persson Souro, blef iempte dee andra 17 Personar som sigh föruth angåwo och dukpenningarne betalta, ofwanbemelta Kindersmessodagh, bittyda om Morgonen hemma uti herr Olofs Stuga, absolverad, Men sedan dee alle blifwit fulkombligan skriftade, wägrade herr Olof Sirma honom Souro Herrans Nattwärd.

För desse wittnen blef ofwanbemelte meradeels förruttnade been uppwiist, hwilka tillika med några tilstädens warande borgare, icke Kunde finna sigh här uti, at det samma woro af någon Menniskia, utan liikare et wargz- eller annat oskiäliget Creaturs been. Opå widare frågan, om herr Olof war opasslig samma dagh, alden stund han meddelte dem Herrans Nattwärd hemma i Huset, och hade dock Kyrkian så när förhanden? Swarades af dem samtelige, det dee så mycket mindre förmärkte honom den dagen wara behäftadt af någon Opassligheet, som han strax der efter begaf sigh till Kyrkian och förrättade full Gudztienst, Men Natten emot den påfölljande Söndagen blef han siukliger, och altdy hölt han Gudstienst hemma hoos sigh, som efter Lappernas uthsago skall skee hemma i hans huus, så ofta

Original side 79:

som icke dess större Allmoge Kommer
tilhopa.

Kyrkiowärden Samuel Olsson utsade och, at hr. Olof efter sidstledne Allhelgone tiid, icke meera än een gång har skriftat och Communicerat i Kyrkian här sammastädes.

Så ehuruwähl Kyrkiowärden Mons Eriksson och Lappmannen Henrik Ivarsson Edeligen intyga, sig förledit Åhr sidst i Februari Månad hafwe funnit ett meradels förruttnadt been neder i Sniön, brede wiidh Anders Perssons Souros fothspår på Kyrkiogården, så Kan doch Tingz Rätten honom så mycket mindre för Signerii eller widskippelse dömas, som ingen fulkomligen sedt enär han berörde been dog sammastädes nedlade, ey heller, at han den Gången, före eller sedan, der wiid wiist sådane åthbörder, ord eller Giäringar, hwar af liiknelse till widskippelse kan häptas; Iambwähl Allmänt berättas, honom tilförenne, för sådan Synd icke warit berychtadt, och fördenskuuld blifwer Anders Souro för samma herr Olofs tillmälo eller misstancka, af denna Rätten befriiat. Men Angående herr Olofs procedere derutinnan, at han förledne Kindersmässodagh, först absolverat denne Anders Souro, och sedan för ofwanbemelte misstanckar, förnekadt honom Herrans Nattwärd, med meer som synes angå dess Ämbtes förrättande och ofwanbemelte ransakning uthwiisa, Så lembnas sådant till högwyrdige Herr Biskopens och

---

Venerandi Consistori dom och Omprövande i Anledning af Kongl. Mayts. Allernådigste Förordning om Rättegång uti dom Capitlen af den 11 Februari .687 och dess 15de punct.

***

Original side 80:

Lapperne af denne Sondawara by så wäl som dee här Kringliggande bönder eller Nybyggjare, Angofwo sedan huruledes Herr Olof Sommartiden, resar här ifrån til Wästersiön med Rånulla Bydz lapparne, och dee i medlertiid här wiid Kyrkian, ingen Gudztienst niutha. Rånulla byes Lapparne Klagade och, det hwar Skattlapp har måst gifwa till Herr Olof Twå Reenostar för deth han i framfarne Sommar wiid Wäster Siön brede wiid dess Siöstrand Prediikade tredie bönedags Prediikan för dem. Och uppå en Holme Wägades bend. Tiio miiler här ifrån, hölt han den 4de Bönedagen. Sidst fremsteg Gamble Länsmanen Lars Guttormsson i Rånulla by med sine Byamän Per Henriksson, Mads Mikkellsson, Guttorm Persson, Henrik Hansson, Anders Persson och Nils Nilsson, beklagandes det hr. Olof Sirma fordrar Nästen eller Mathpersedlar till sit upphälle, Nembl. Ett halft Reenlår stycke, sampt två eller ringest en Reen ost af hwar Skattlapp, och det tree gånger hwart Åhr, som för en och annan, särdeles dee fattige, faller ganska swårt at fullgiöra, emedan dee dessutan, full Näst och Tyande till sin Kyrkioherde Åhrligen giöra måste, och många af dem som icke förmå, herr Olof således förnöya, ofta förordsakas at blifwa bårta ifrån Gudz huus, efter som han af Prediikestolen skall bannas på dem, som honom således icke förnöya.

Förberörde Lappars i detta måhl andragne beswär emoth hr. Olof, betygande och den öfrige Allmogen sann wara, som efter begiäran togs ad notam och å wederbörlig Ort skall andragas sampt vidare förklaring sökias, huru wiida Cappellanerne i Lapp-

Original side 81:

markerne som af Kongl. Maytt. dess underhåld i Spanmål och Penningar åhrligen åthniutha, sådane Giärder af Allmogen pretendera kunna, emedan Tingrätten ingan Förordning ther till finner, utan det, som en el. annan dem af god willja och et godt hierta gifwa och förinna täckes.

***

Aldenstund Cappelanen wällärde Herr Olof Sirmas hustru, dygdesamma Matrona hustru Karin Henriksdotter, efter sluth och aftahl in för Rätten d. 5 Februari 1706, hwarken skriftadt bonden Anders Lambinen i Juxunge och öfwer Torneå Sochn tilbaka den släden af fyra daler Koppr.mynts värde, som hon tilstod sig af honom för 2 åhr sedan lånt hafwa, eller berörde 4 dlr. betallt; Ty dömes be-

melte Herr Olofs hustru, at utan wiidare förfång insago låta af-föllja till Länsmans fullmäktige borgaren Abraham Abrahamsson, samma 4 dlr. samt för Expenser 1 dlr. 16 öre Kopparmynt, i anledning af Kongl. Mayts. Resolution af d. 22 Juli 1701 och höglofl. Kongl. Håfrättens Notification deraf till alla Domstolar Daterat d. 6 September samma åhr. Dessutan Sakfälles meer bemelte hustru Karin Henriksdotter, för det hon efter undfången Citation sig wid Opropet icke inställt till En dahlr. Silfwermynt Rättens ensak, efter 1695 åhrs Rättegångz Process 2dre och 24 §.

***

Mikkel Persson Asa och Henrik Persson Asa i Sondawara by, bewilljade och samtychte, det Klockaren här i Enotäckis Mikkel Johansson, må husligen nedsättia sigh uppå deres Skatteland wid en Ort Märtajärfwi Idiwmoma

Original side 82:

hwar iempte dess Swärfader Henrik försäkrade, det Kläckaren hans Måg, skall till helfften få nyttia och bruka, uti dee honom tilhörige och under samma Skatteland lydande Träskefiskan.

***

Opbördz Tålcken Johan Olsson tilstod, in för Rätta, sigh wara skyldig till Handelsmannen Samuel Olsson ifrån Torneå Sexston dlr. Koppmt. som han Nästa Åhr 1708, will Gud, lofwade betala, och det förutan 1/2 Tint bränwiin som Samuel berättade hans hustru sidstledne Marcknadstiid i Jukasjärf tagit hafwa.

***

Capellanen wällärde hr. Olof Sirma förböd wiid 40 Mark Silfwermyntz böter och förlust af Arfwode sine at her efter tilfoga Lappmännen Per Henriksson, Jon Persson Souro, Mads Mikkelsson, Guttorm Persson Souro med flere af Rånulla byes lappar, intrång och Åwärkan uti Katsojärfwi, Peurajärfwi, Sirasjärfwi, Pudijärfwi, Rauskisjärfwii och Soojärfwi eftersom dee samma ära Rånulla byes Lappar uhrminnas fisketräsk, Kommandes berörde Lappar der Hr. Olof gör dem der sammastädes wiidare intrång, taga Noot och Näät af honom till widermählo och wiidare Lagligit uthslag.

***

Nämde mannen Lars Andersson Rasack förordnades till at bewiista alla Arfskiften här i Enotäckis inne warande Åhr, och wiid Nästa Ting Giöra besked hwad en eller annan serdeles dem Omyndigom Arfteligen tilfellen som ad notam tages Kan till Rättelse.